

1. číslo 2016/2017 (tak trochu vánoční)

Základní škola Chrast

*Pro ty, co mají chuť si přečíst
něco o naší škole....*

Na začátku bylo slovo... CHrAsT

Jestli toto čtete, máte v ruce 1. číslo nového školního časopisu **CHrAsT** a my Vám děkujeme, že jste se rozhodli nás jeho pořízením podpořit. Nový školní rok přinesl řadu změn, a proto jsme se rozhodli, že je čas na změnu i ve školním časopise.

Školní časopis je celý v novém, visáří a logem počínaje, redakční radou konče. Název **CHrAsT** vznikl v redakční radě po dlouhém dohadování o tom, co by nejlépe odpovídalo tomu, co chceme do časopisu psát. Základem je slovo CHAT, což znamená povídat si nebo rozhovor. Vaše názory a nápady proto budou mít na stránkách časopisu vždycky prostor. Naším novým mottem je: „Časopis, který se bude číst.“

Takže, držte nám pěsti a hlavně... čtěte.

Redakční tým časopisu **CHrAsT**

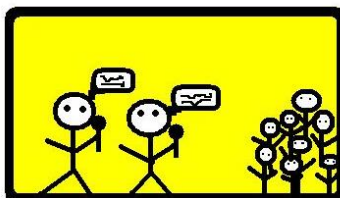
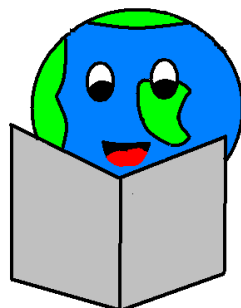
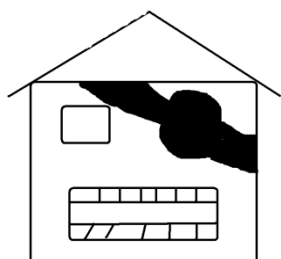
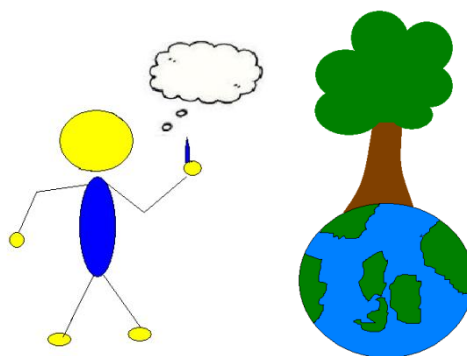
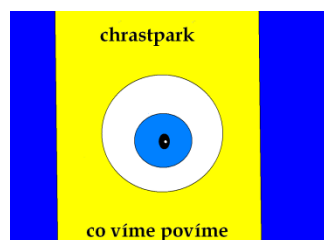
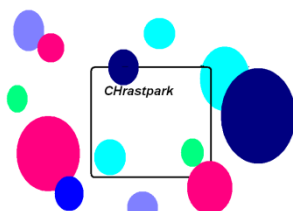
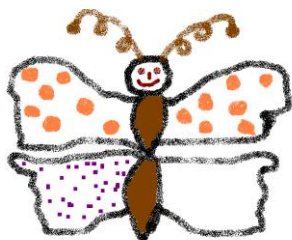

OBSAH

Jak jsme vybírali logo časopisu	3
Nejen o Vánocích s paní ředitelkou Budínskou (rozhovor)	4
Školní parlament hlásí	6
Krajská konference žákovských parlamentů	7
Vánoční koncerty školního sboru	7
Projektový den pohledem fotoobjektivu	8
Napsali jste... básně na téma ŠKOLA (6.A)	9
Školní knihovna v roce 2016/2017	9
Zeptali jsme se... MUDr. Nory Gregorové	10
Víte, že...?	11
Rozhovor s paní Ivanou Mrázkovou, bývalou ředitelkou	12
Vánoční básničky z naší dílničky	15
S humorem jde všechno líp aneb Tentokrát o Vánocích	16
Vánoční zvyky	17
Kapr 3x jinak	19
Jak se pečou Vánoce	21
Vánoční luštěníčko	22
Významné dny, mezinárodní dny, státní svátky	23
Nejčastěji skloňované slovo ve školství v roce 2016? INKLUZE!	24
EKO hlásí... ..	25
Akce školy 2016/2017	26
Závěrem	26

Jak jsme vybírali logo časopisu

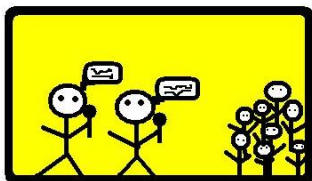
Hned na úvod nám připadl nelehký úkol vybrat si z Vašich návrhů nové logo. Děkujeme všem, kteří vzali tento úkol vážně a zapojili se do „konkurzu“, protože mít na výběr je vždycky lepší. Níže naleznete ta loga, která se dostala do nejužšího výběru. Děkujeme také paním učitelkám, které poskytly žákům pro tvorbu loga prostor ve svých hodinách výtvarné výchovy a informatiky.

Protože některé výtvary jsou velmi zdařilé, rozhodli jsme se, že je budeme používat jako značky rubrik.

Ještě jednou všem děkujeme!

Nejen o Vánocích s paní ředitelkou Budínskou

Protože se blíží Vánoce, rozhodli jsme se vyzpovídat naši paní ředitelku, jak tráví vánoční čas. A k tomu jsme přidali pár otázek, které nás prostě zajímaly. Co jsme se dozvěděli?

Baví Vás práce ředitelky?

Některé dny mě moc baví, některé dny jsem unavená a některé dny třeba i někdy nešťastná, ale když bych to měla říct úplně celkově tak ano, baví mě.

Máte doma nějaké zvířátko?

Ano. Mám doma pejska, kterého jsme si vzali tady v Chrasti z útulku. Jmenuje se Eliška a je to můj miláček, protože už mám velké děti, které jsou z domova odstěhované, takže už mám doma jenom manžela a tohohle pejska.

Chutná Vám ve školní jídelně?

Ano, chutná. Myslím si, že nová paní vedoucí má svůj cíl, má nějaký záměr, jak by se měla kuchyň vyvíjet, a mně se to moc líbí.

Bude se u nás ve škole v tomto školním roce něco vylepšovat?

No určitě! Teď se jedná o velká dvě vylepšení, ale musíme na ně sehnat finance. Měli bychom přistavovat ke škole čtyři nové učebny a kompletně opravit školní kuchyň a školní jídelnu. To je veliký úkol. Jestli to klapne, tak je to celé asi za patnáct milionů.

Co zajímavého nás čeká?

Rozhodně projektové dny, určitě oba jarmarky – vánoční i velikonoční. Také bychom chtěli, aby opět proběhla v lednu soutěž *Chrast má talent*, ale pan Dejdar zatím nepotvrdil účast v porotě, tak uvidíme. A v červnu, samozřejmě, školní akademie. Prostě všechny ty tradiční akce. Kromě toho budeme mít před Vánoci divadlo o Karlu IV. Myslím, že se tu máme dobře a čeká nás spousta zajímavých akcí.

Máte ráda Vánoce?

Vánoce mám moc ráda.

Dodržujete nějaké vánoční tradice?

Daleko raději než samotné Vánoce mám období adventu. Tu dobu, kdy se chodí na barborky, mám vyzdobený dům, jezdím na adventní trhy. To mám raději než samotné Vánoce. Na Štědrý den moc tradice nedodržujeme, dáváme jen šupinu pod talíř, ale jsme celá široká rodina pohromadě a to je na tom nejhezčí.

Jaký máte vánoční strom?

Míváme vždycky jedličku a na ní máme ozdoby tak, aby se nám to líbilo.

Jaké dostáváte pod stromeček dárky?

Pokaždé si napíšu Ježíškovi, a protože hrozně ráda čtu, dostávám většinou knížky. Už odmalička mám vždycky pod stromečkem alespoň jednu knížku.

Máte na Štědrý den k večeři kapra?

Ano. Já mám kapra, moje děti taky, ale manžel vyžaduje řízek. Takže manžel má kuřecí řízek.

Zpíváte doma vánoční koledy?

My v rodině zpívat nikdo neumíme, takže doma nezpíváme a raději si koledy pouštíme z CD. I proto se každý rok moc těším na vánoční koncerty našeho Zvonečku, protože pomáhám v Chrasti na tom úplně posledním koncertu. A tam si potichu, ale úplně potichoučku ty koledy broukám. Ale teď mám dvě neteře, dvojčátka, a ty koledy zpívají, dokonce vloni zpívaly „Ježíšku, panáčku“ a „Nesem vám noviny“ snad až do května.

Jakou koledu máte nejraději?

Samozřejmě mám ráda *Chtíc, aby spal*, ta se mi moc líbí. A potom asi všechny koledy. To je taková slavnostní nálada, je v tom radost, že se narodil Ježíšek. To mám ráda.

Přijdete se podívat na jarmark?

Letos poprvé se mi nepodaří se na jarmark dostat, protože musím služebně odcestovat. Velmi mě to mrzí, protože každý rok rozměním peníze, abych měla drobné, vezmu si velkou krabici a u každé dílničky, u každé třídy si něco koupím. To dodržuji každý rok. Se mnou chodí můj manžel a ten tu krabici s nákupy nosí. Letos budu muset tímhle nákupovým úkolem někoho pověřit.

Co máte na školním roce nejraději?

Já? Asi čekáte, že řeknu prázdniny, ale ne. Ráda chodím do práce, chodím sem i o prázdninách. To je škola taková klidná, tichá a já to tu chystám pro vás, abyste to tu měli hezčí. Na školním roce mám nejraději, když se jdu první týden v říjnu podívat na hospitace do prvních tříd. Potom se na ně chodím dívat v červnu a vidím, co všechno se ty děti za školní rok naučily, jaký kus práce udělaly. To jsou moje dva oblíbené body ve školním roce. A potom mám ještě ráda akademii. Loučí se deváťáci a člověk má před očima celou dobu, kterou v naší škole strávili. Tento školní rok je pro mne obzvlášť významný, protože letošní deváťáci jsou prvními, které jsem já vítala jako ředitelka do prvních tříd. S nimi jsem tady byla celých devět let.

*Za rozhovor paní ředitelce Budínské děkují a hezké Vánoce jí přejí
Tomáš Tichý a Nikola Doležalová.*

Školní parlament hlásí...

Co už proběhlo...

12. 10. jsme organizovali krajskou konferenci žakovských parlamentů.

24.10. proběhly volby nových zástupců pro 3. třídy a změny některých zástupců ve vyšších ročnících.

...co chystáme?

Volby předsedy/předsedkyně a místopředsedy/místopředsedkyně Parlamentu.

Další (už třetí) ročník CHRAST MÁ TALENT. S tím souvisí i pozvání Martina Dejgara a Dušana Slafického do poroty.

Sportovní turnaje a spoustu dalších akcí, které můžete navrhnout i vy.

Krajská konference žákovských parlamentů

Dne 12. 10. 2016 se na krajském úřadě v Pardubicích sešlo několik zástupců žákovských parlamentů z celého Pardubického kraje, aby si vyměnili nápady na různé akce, dozvěděli se něco nového o fungování žákovského parlamentu a třeba si i našli nové kamarády. Celou akci organizoval parlament naší základní školy a parlament z Jablonného nad Orlicí.

Pro parlamentáky z jiných škol jsme si připravili otázky, potom jsme je ve skupinkách probírali a sepisovali si naše nápady na poster, který jsme pak přede všemi prezentovali. Na celou akci se samozřejmě přijeli se svými žáky podívat i někteří učitelé, kteří nás při práci pozorovali.

Ke konci celé akce jsme také měli možnost vybrat si poster jiné skupiny, který se nám nejvíce líbil a mohli jsme pro něj i hlasovat. Mně osobně se celý den moc líbil a jsme moc ráda, že se na průběhu celého dne podíleli i naši nejmladší členové, kteří si vedli vážně skvěle. Věřím, že za pár let povedou náš žákovský parlament stejně tak dobře, jako se jim dařilo po celý den.

Od učitelů i parlamentáků jsem slyšela jen samé kladné ohlasy, takže si myslím, že všichni se něco nového dozvěděli a našli si kamarády i z jiných škol.

Na konec bych určitě ráda poděkovala Mgr. Celnarové a Mgr. Zemanové, které nám s přípravou celého dne pomáhaly.

Aneta Svobodová, 9.B

Vánoční koncerty školního sboru

Žáci a žákyně spolu s Mgr. Marií Kodešovou a Mgr. Kateřinou Malinskou pro Vás připravili nejen koledy, ale i vánoční písně, takže si budete moci vychutnat krásnou předvánoční atmosféru.

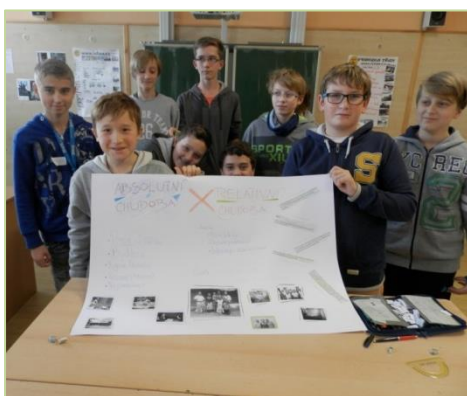
Kdy a kam zajet?

27.11., 16:00 Lozice	11.12., 15:00 Vojnův Městec
2. 12., 17:00 Vrbatův Kostelec	18.12., 14:00 Dřeveš
4. 12., 16:00 Nové Hrady	18.12., 18:00 Pardubice
6. 12., 16:00 Třemošnice	27.12., 17:00 Chrast

PROJEKTOVÝ DEN POHLEDEM FOTOOBJEKTIVU

Projektový den *Jak žijí děti ve světě* byl tentokrát zaměřen na Mongolsko a na Začarováný kruh chudoby. Všechny třídy se úkolu zhostily skvěle.

Napsali jste... básně na téma ŠKOLA (6.A)

Škola je báječná

Škola je báječná,
škola je boží,
když je furt zavřená,
nebo když hoří.

Prázdniny daleko
srdce bolí
učení mučení
ať to už skončí.

Škola

Velká je ta naše škola,
každý den nás k sobě volá.
Každé dveře – jiná věda,
učil se ji i náš děda.

Lavice a židle k tomu,
chodíme sem jako domů.
Všechno nás tu naučí,
než nám zvonek zabzučí.

Škola

Neradi se nudíme,
proto do školy chodíme.
Každé ráno po spaní
těšíme se na psaní,
čtení a počítání taky,
zvládneme pak i řídit vlaky.

Škola

Do chrastecské školy ráda chodím,
proto se lépe strojím.
Autobusem jezdíme,
ale domů už se těšíme.

Škola

Škole je samá písemka,
ať jde o zlomky či písmenka.
Psaní velkých písmen, to je šílenost,
neznám nikoho, kdo to píše pro radost.

A tak v červnu všichni žasnou,
prázdniny už brzy začnou.
I učitelé září,
sejdeme se v září.

Škola

Co nemám ráda ze školy,
jsou písemky a úkoly.
Těmi prověřují naše znalosti,
a to mi občas dělá starosti.

Na škole jsou nejlepší,
známky, co nás potěší.
O tom se každý přesvědčí,
až se něco naučí.

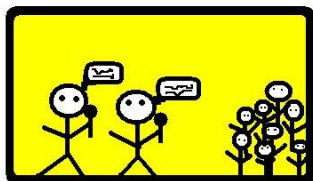
Školní knihovna v roce 2016/2017

- Knihy ze žákovské knihovny jsou pro žáky k zapůjčení zdarma.
- Výpůjční doba: STŘEDA (13.00–14.30), PÁTEK (13.00–14.30)
- Vypůjčení knihy je možné na dobu 3 týdnů, žáci za ně do navrácení zodpovídají.
- V knihovně jsou k zapůjčení knihy z doporučené četby.

Mgr. Zdeňka Modráčková

Zeptali jsme se... MUDr. Nory Gregorové

Protože nám začíná období nemocí a epidemií, došly jsme se přeptat odbornice na slovo vzaté, paní doktorky Gregorové. Na co jsme se dotazovaly?

V jakém roce byla největší chřipková epidemie?

To byla španělská chřipka, která probíhala okolo roku 1920.

Jaké nemoci jsou pro zimu typické?

Pro zimu jsou typické hlavně nachlazení, záněty průdušek, nosohltanu, středního ucha, zápal plic.

Jak se chránit před nemocemi?

Před nemocemi se můžeme chránit různými způsoby, např. očkováním, dodržováním hygienických opatření, používáním vitamínů nebo otužováním.

Jaký je rozdíl mezi chřipkou a angínou?

Chřipka je onemocnění, které způsobují viry, ale angína je nejčastěji způsobena bakterií, které se říká „zlatý streptokok“.

Jaké jsou první příznaky chřipky?

První příznaky chřipky jsou bolesti svalů, kloubů, vysoká teplota, rýma nebo kašel.

Jaké jsou první příznaky angíny?

První příznaky angíny jsou bolení v krku, pálení v nose, bolení hlavy.

Existuje očkování proti chřipce nebo angíně?

Proti chřipce očkování existuje, proti angíně ne.

Pro jaké generace je očkování proti chřipce nejúčinnější?

Proti chřipce by se měli chránit hlavně malé děti a starší lidé.

Musíme hned přijít k doktorovi nebo se dokážeme vyléčit sami?

Když byste měli horečku déle než dva dny, nebo by vám bylo hodně špatně, určitě přijít k doktorovi.

Za zodpovězení našich všetečných otázek děkují paní doktorce Kačka Čechová a Adéla Voráčová.

Víte, že...?

NAŠE ZEMĚKOULE

- ... teplota ve středu Země je asi 3870 °C ?
- ... rovník je dlouhý 40 070 km?
- ... před miliardou let se Země otáčela rychleji, a tak den trval jen 18 hodin?
- ... pokud je mořská voda chladná a slaná, je hustá a klesá ke dnu?
- ... v roce 1883 byl výbuch sopky Krakatoa poblíž Jávy slyšet až 10 000 km?
- ... vlny tsunami mohou putovat oceánem rychlostí až přes 700 km/h?
- ... nejvyšší hora Antarktidy je Mount Vinson vysoký 5140 m?
- ... nejvyšší písečnou dunou světa je Erg Tifernine v Alžírsku. Je vysoká 430 m?
- ... New York se vzdaluje od Londýna ročně o 2,5 cm?

ŘÍŠE ZVÍŘAT

- ... při hře nechávají psi gentlemansky vždy vyhrát fenky?
- ... za zabití pandy je v Číně trest smrti?
- ... želvy mohou dýchat zadkem?
- ... vydry se při spánku drží za tlapky, aby je neodnesl proud?
- ... tučňák dává samičce, kterou chce za družku, kamínek jako žádost o ruku?
- ... nepřímější příbuzný rejska je slon?
- ... krokodýlové neumějí couvat?
- ... komáři mají zuby?

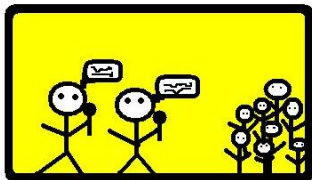
ŘÍŠE ROSTLIN

- ... nejrychleji rostoucí rostlinou je bambus? Bylo naměřeno, že dokáže vyrůst 93 centimetrů za jediný den, což odpovídá rychlosti 0,00003 km/h.
- ... na Zemi je známo více než 400 000 druhů rostlin?
- ... nejstarší druh rostlin rostoucích v půdě je jinan dvoulaločný (Ginko biloba), který rostl na Zemi už před 180ti miliony let a pamatuje éru dinosaurů a který je i v naší zámecké zahradě?
- ... nejhlubší kořeny byly změřeny u jednoho druhu fíkovníku v Jižní Africe. Sahají do hloubky 120 metrů pod zemí?

O VÁNOCÍCH

- ... švédským dětem vozí vánoční dárky naparáděný kozel?
- ... v Řecku dospělí po dvanácte nocí zapalují ohně na ochranu před skřítky a místo stromků zdobí miniaturní plachetnice?
- ... nejdelší papírový řetěz v Čechách vytvořili v roce 2005 v Karviné? Měřil 16 kilometrů a 905 metrů.
- ... vánoční pohlednice vymyslel anglický obchodník Henry Cole? Už byl unavený vypisováním vánočních dopisů, a proto v roce 1843 navštívil malíře Johna Caiicota Horsleye a nechal si zhotovit 1000 pohlednic. Rozeslal jich 400 a zbytek ještě úspěšně prodal.

Rozhovor s paní Ivanou Mrázkovou, bývalou ředitelkou naší základní školy

Věděli jste, že paní ředitelka Budínská a paní učitelka Horáková byly spolužačky? Nebo že první transplantace srdce byla provedena v 60. letech 20. století? Nejen to jsme pro vás zjistili v rozhovoru s paní Ivanou Mrázkovou, která šéfovala chrastické základce a učila i některé naše dnešní učitele.

Jak dlouho jste ředitelovala na naší základce?

Školní rok je zvláštní tím, že končí v půlce kalendářního roku, proto se to počítá jinak. Takže necelých 18 let.

Učila jste někdy na jiné škole než v Chrasti?

To víš, že jo. První čtyři roky. Začínala jsem v Luži. Nádherné čtyři roky.

Chtěla jste být už v mládí ředitelkou?

Ředitelkou vůbec ne. Ale paní učitelkou ano. To je rozdíl. Ne, věděla jsem, že chci asi pracovat s dětmi.

Je pravda, že jste dávala na výběr mezi pohlavky a poznámkou?

No je to pravda. Můžu říct, že jsem dávala na výběr, protože já jsem měla ráda, když byly děti férové a k něčemu se přiznaly. Já jsem jim vždycky říkala: „A když se přiznáte popravdě, že jste to udělaly, tak se za vás můžu prát, můžu vás nějak z toho průšvihu dostat. Ale musím vědět pravdu. A pak si holt vyberete – pohlavek, nebo poznámku.“ Ale můžu říci, že každý si vybral raději pohlavek, nikdo nechtěl poznámku. Ale byl jen symbolický!

Jaké jste měla vysvědčení na druhém stupni?

Když jsem odcházela z devítky, tak jsem měla dvě dvojky, z matematiky a z fyziky, protože mě strašně bavilo čtení a čeština. Přišla jsem do prvního ročníku gymnázia a ejhle, matematika a fyzika povýšily do trojek. Ale přitom mě to bavilo.

Jaký jste měla na základce oblíbený předmět?

Já jsem měla ráda češtinu a angličtinu. My jsme ji měli strašně krátce, přesto jsem ji milovala. Bohužel potom už jsem nemohla pokračovat. Co se mi líbilo ještě dál,

to záleželo na tom, kdo stál u toho učitelského stolku. Takže mě bavila jeden rok chemie, mě bavila jeden rok i ta fyzika, ve který to nebylo moc dobrý, ale záleželo vždycky na tom, kdo to učil. Ale protože ta láska k češtině a hlavně k literatuře byla pořád v mém životě taková červená nit, tak jsem ji šla potom studovat.

Co jste nejraději učila?

Zpočátku dějepis a nevím, kdy se to změnilo, po kolika letech, pak jsem měla radši tu češtinu. Děti ji měly samozřejmě méně rády, obzvlášť gramatiku, pravopis, co si budeme říkat. Ale já jako ředitelka jsem měla málo hodin, takže jsem si mohla vybrat buď 5 dějepisů, nebo 5 ucelených hodin češtiny v jedné třídě. Poslední roky už jsem učila jenom češtinu.

Bylo pro Vás těžké být ředitelkou?

Těžké? Kdyby to bylo těžké, tak bych tam snad ani nemohla být. Těžké to pro mě nebylo, bavilo mě to a hlavně mě bavilo být s dětmi. Samozřejmě to vyplňování papírů nestojí za nic.

Takže to není zábavný být ředitelkou?

Zábavný? Ne. Zábavný to není, když tam přijdeš a na stole máš plno papírů, které musíš vyplnit. To není zábava. Ale když jdeš po té škole a říkáš: „Ahoj. Čau. Jak se máš? Jdeš dneska do sedmičky? Jasně, ty jdeš do první třídy...“, to je super. Když tě děti znají a když ty znáš všechny ty děti. Ale to, co k ředitelování patří, to je těžké.

Měla jste mezi žáky oblíbenec?

Samozřejmě. Tak ty mám. Já jsem měla ráda všechny děti, ale pamatuju si hlavně ty zlobivé žáky. A když chodím dneska na srazy, už jsou to dospělí rodiče, kteří mají děti třeba tady ve škole, nebo i na střední škole, ráda každého vidím. Vždycky to byly děti, které byly něčím výjimečné. Ale já jsem se snažila zapamatovat si všechny děti, i když někdy to nejde.

Jaké to je psát kroniku?

Mě to tak strašně baví!!! To je shánění informací, abych je měla pokud možno všechny. Nejenom co kde vyčtu, ale najít si to na internetu, dojít si na městský úřad. Ale co teď s těmi informacemi? Nejtěžší je nějak je sepsat. Ale baví mě to. Děkuju za tuhle otázku.

Jak dlouho kroniku píšete?

Právě co jsem odešla ze školy. Skončila jsem 31. prosince 2007 a od 1. ledna 2008 jsem hned začala psát kroniku. Teď píšu devátou kroniku.

Kdo psal kroniku před Vámi?

Pan profesor Žemlička. Už byl starý a říkával mi: „Ivo, Vy to po mě musíte převzít.“ On psal kroniku ručně, já ji píšu na počítači.

Vzpomínáte si na nějaký zajímavý příběh z kroniky?

To jste mě zaskočili. Při psaní ani ne. Ale bylo mně smutno, když jsem musela stylizovat, psát o dvou událostech tady v Chrasti – když se stalo to neštěstí na náměstí, jak porazili mladou maminku s dítětem, a když spadla Lipka. Když najednou nebyla. V roce 2008 se tu prohnalo takové malé tornádo. Byl to hned první rok, kdy jsem kroniku psala. To byly dvě události, o kterých bych radši nepsala. Lipka dneska stojí, bohužel ta smutná událost zpravit nejde. Co bych raději psala? Dobře se mi psalo, když byl tady na nádvoří Martin Dejdar, který sem chodil do školy a byl to můj žák, nebo když tu teď vystupovala zpěvačka Dasha. O tom bych psala pořád a ráda.

Kdo je Váš nejslavnější žák?

Asi právě Martin Dejdar.

Jaké měl známky?

Já jsem ho učila, když byl v 5. třídě. Dokonce jsem ho měla v dramatickém kroužku. Byla jsem jeho první režisérkou, protože v dubnu 1977 jsme sehráli pohádku O princezně Zívalce a tehdy malý Martin hrál prince z Popletományje. Na druhém stupni už jsem ho neučila.

Které naše učitele jste učila?

Tak paní ředitelku Budínskou a paní učitelku Horákovou. To byly spolužačky z mé třídy, učila jsem je češtinu a dějepis. Potom paní učitelku Kodešovou, paní učitelku Malinskou a pana učitele Grassingera. Toho jsem asi přímo neučila, ale byl tam za mě jako žák, potkávali jsme se na chodbě (třeba mi to potvrdí, nebo vyvrátí). Paní učitelku Svobodovou jsem učila na češtinu. Dál paní učitelku Kloudovou, tu jsem měla jako třídní. Také pamatuji pana učitele Vaška Křičenského jako žáka. Snad jsem na nikoho nezapomněla.

Stýská se Vám po škole? Třeba když se nudíte?

Já nevím, co je to slovo nuda, to zaprvé. Protože já kromě kroniky připravuji každý měsíc Ohlasy, takže než jsem sem šla, přečetla jsem a opravila dva příspěvky do Ohlasů, porovnála fotky. Takže já se nenudím. Po škole se mi stýskalo první rok strašně, ne po ředitelně, ale po práci v hodině, po učení.

Jaké máte teď koníčky?

Mým koníčkem bylo vždycky sbírání autogramů, těch mám štusy, tak jsem si je začala rovnat. A čtu. Hodně čtu, hlavně to, co mě baví. A taky nesmím zapomenout na vnučata.

Jakého autogramu si nejvíce vážíte?

Jméno vám nic neřekne. Nejvíc si vážím podpisu jihoafrického doktora Barnarda, který jako první na světě transplantoval lidské srdce (*pozn. red. v roce 1967*). Jeho první pacient přežil několik týdnů, druhý více než rok. To bylo v roce 1969, když jsem šla s kamarádkou po nádvoří Pražského hradu, když tam přijelo takové veliké auto, takové to vládní, a vystoupil z něho vysokej, hezkej chlap, v bleděmodrém obleku. To si pamatuju dodneška, protože to bylo v šedivé době něco jiného. Já jsem o něm psala totiž rok předtím maturitní písemku, tak jsem ho poznala. Šly jsme k němu, ještěže jsme zvládly tu angličtinu, tak to nebylo tak těžké. Poprosily jsme ho o podpis, o fotku bohužel ne. Jinak mám podpisy herců mraky, těch starých bardů z Národního divadla jako Pešek, Marvan. Mimochodem, pan Marvan hrál taky tady v sokolovně.

*Za rozhovor a příjemné odpoledne v cukrárně paní Mrázkové děkují
Kačka Čechová a Tomáš Jakubčo.*

Přání

Dům zavoní skořicí a vanilkou
a každý člověk hned vytuší,
že vánoce opět blízko jsou,
srdce nám zabuší.

Vánoční přání zní na každém rohu,
přejí si příbuzní, známí i cizí,
úsměvy nešetří na nikom ani trochu
a za pár dní zase ta nálada na dlouhý rok zmizí.

Kéž by ten vánoční smích, ta naděje
zůstaly i po novém roce s námi,
ať nezapadnou do bezedné závěje,
to je mé největší vánoční přání.

Zima, zima

Zima, zima, kluci křičí,
na lyžích si z kopce fičí,
holky si jdou po sněhu
a nám všem je do zpěvu.
Z nebe padá bílý sníh,
Vánoce přijíždí na saních.

Za dveřmi jsou Vánoce
a vánoční svátky,
zase jednou po roce
rozbalíme dárky.

(Tomáš Jíra, 5.A)

S humorem jde všechno líp aneb Tentokrát o Vánocích

„Mámo, cítíš to? Vůně vanilky, vánočního cukroví.“
„Cítím, cítím - sousedi se ale mají!“

Ptá se matka svého syna: „Kdo tě naučil říkat slovo zatraceně?“

„Ježíšek.“

„Nelži.“

„Přisahám. Když nesl dárky do pokoje, praštil se o stůl a řekl právě tohle.“

„Mami, mami, hoří vánoční stromeček.“

„Neříká se, že hoří, ale že svítí, Petříku.“

„Mami, záclony už taky svítí.“

Zlobí se paní Novotná na běžeckém okruhu v Linci: „Ta linecká kolečka jsem si představovala trochu jinak!“

Jenda vytáčí čísla v telefonu a ptá se:

„Je tam Ježíšek?“

„Ne.“

„Tak proč zvedáte sluchátko?“

Proč leze blondýnka na vánoce oknem? Protože Vánoce jsou za dveřmi.

Jožka se modlí před Vánocemi a na konci modlitby zakřičí:

„Ježíšku, dones mi kolo!“

„Ježíšek není hluchý,“ domlouvá mu sestra.

„Ale babička ano.“

„Mami, můžu mít na Vánoce psa?“

„Na to zapomeň! Budeš mít kapra jako všichni ostatní.“

„Žádné dárky k Vánocům mi kupovat nemusíš,“ oznamuje ženě na začátku prosince pan Vaněk. „Stačí, když mne budeš milovat a budeš mi věrná.“

„Pozdě,“ povzdechla si ženuška, „já už jsem ti koupila kravatu.“

Při štědrovečerní večeři se ptá synek svého tatínka: „Tati, máš v krku kost?“

„Nemám.“

„A na čem ti tedy stojí hlava?“

V den služby před Vánoci strážník Okulár. „Schoval jsem dárky pro ženu a děti tak, že by je nikdo nenašel.“

„A někdo je našel, vid’?“ tipuje soustrastně kolega.

„Kéž by - nemůžu je totiž najít!“

Vtipy s vánoční tematikou pro Vás společnými silami připravil redakční tým.

Vánoční zvyky

Každé období má své zvyky, ale Vánoce, ty jich mají rozhodopádně nejvíc.

Takový vánoční stromek je z historického hlediska tradicí velmi mladou. Poprvé nazdobil v Čechách vánoční stromeček ředitel Stavovského divadla Jan Karel Leibich, a to v roce 1812. Vzbudil opravdu velkou pozornost a pověst o něm se rozeběhla celou Prahou. Již příští rok se objevil v mnoha měšťanských domácnostech. Na vesnici se začal šířit až téměř o sto let později, kdy první zmínky jsou z počátku 20. století z Valašska. Ovšem ještě stále to nebyl stromek takový, jaký ho známe dnes. Na vesnicích se zpravidla zavěšoval nad štědrovečerní stůl špičkou dolů a zdobil se převážně jablky, ořechy, později i perníčky.

Další „vánoční rostlinou“ je jmelí. Lidé si jeho zelené, postříbřené či pozlacené snítky nejčastěji připevňují na lustr, případně nad dveře. Pod zavěšeným jmelím má totiž muž právo políbit jakoukoli dívku či ženu. Navíc „kdo se pod jmelím políbí, druhému se zalíbí“ a jejich láska bude věčně „zelená“. A darované jmelí nosí štěstí, takže ho nezapomeňte s sebou na vánoční návštěvu.

K mladým štědrovečerním zvykům patří pojídání ryb k štědrovečerní večeři. Ryby se na stolech našich předků v tento den prakticky nevyskytovaly. Jedly se především polévky a luštěninová jídla, např. hrách, hrachová polévka či "pučálka" což je jídlo z naklíčeného hrachu. Dále jste na stolech mohli vidět houbové omáčky, čočku, "kubu", sušené a vařené ovoce, krupičné a kukuřičné kaše polité medem nebo sirupem. Ryby byly nejprve záležitostí bohatých měšťanů, na vesnici opět začaly pronikat až ve 20. století. Dnes je neodmyslitelnou součástí vánočního stolu kapr, nejčastěji připravovaný v trojobalu a usmažený. Ale i on už dnes ustupuje jiným rybám, nebo i plodům moře.

S večeří souvisí i zlaté prasátko. Říká se, že když vydržíte celý Štědrý den nejíst, tak večer se vám pak zjeví zlaté prasátko, které vám zaručí hojnost a dobrou úrodu na celý příští rok.

Co se smí, nebo nesmí na Štědrý den? Přes den nesmíte např. zametat a vynášet z domu odpadky a smetí, protože byste si vynesli štěstí. Při samotné večeři počet strážníků musí být vždy sudý, pokud není, dává se talíř navíc pro nečekaného hosta. Pod talíř se dávají rybí šupinky, které si pak každý dá do své peněženky a tak si zajistí dostatek financí na celý příští rok. A také se nesmí zapomenout,

že se od svátečního stolu nesmí vstávat a odcházet až do skončení večeře. Protože kdo to udělá, ten se už „příštích Vánoc nedožije“.

S Vánoci je spjato také věštění. Po štědrovečerní večeři si každý může rozkrojit jablko, napříč, tedy kolmo na stopku. Kdo ve svém jablku nalezne pěticípu „hvězdičku“ ze zdravých jadérek, může být spokojen. V příštím roce ho čeká zdraví a štěstí. Pokud je jádřinec červavý, může nešťastník očekávat nemoc. A když jsou místo pěticipé hvězdičky jádérka uspořádána do tvaru křížku, hrozí nejhorší. Osudu lze napomoci výběrem zdravého, velkého jablka.

Na přípravu náročnější, zato významově bohatší je staročeský zvyk lití olova. Nad plamenem či na kamnech se roztaví kousek olova, které se posléze najednou vylije do nádoby s vodou. Podle tvaru, do kterého olovo ve vodě ztuhne, přítomní usuzují, co dotyčného čeká.

Svobodné dívky se mohou na Štědrý večer svého osudu zeptat, čeká-li je v příštím roce svatba. Dívka hází střevícem přes hlavu. Jestliže dopadne patou ke dveřím, zůstane i nadále doma. Pokud ale

bota zamíří špičkou ze dveří ven, čekají dotyčnou vdavky a odchod od rodičů.

Poetický zvyk, který upoutá každé dítě, je pouštění lodiček z ořechových skořápek. Několik vlašských ořechů se rozpulí a do vyprázdněných polovin skořápek se připevní maličká svíčka - nejsnáze pomocí nakapaného vosku. Ořechová lodička se zapálenou svíčkou se vypustí do větší nádoby s vodou. Její plavba předznamenává životní dráhu toho, kdo ji vyslal. Když vydrží dlouho svítit, čeká majitele život dlouhý a šťastný. Jestliže se lodička pustí na volnou vodu, dotyčný se vydá na cesty, drží-li se při břehu, zůstane doma.

Trochu předstihu vyžadují tzv. barborky. Svobodná dívka si na svátek sv. Barbory (4. prosince) utrhne větvíčku třešně nebo zlatého deště. Pokud jí snítka rozkvetne do Štědrého dne, do roka se vdá.

Kačka Čechová

Štědrej večer nastal

Štědrej večer nastal,
Štědrej večer nastal,
koledy přichystal,
koledy přichystal.

Panímámo vstantě,
panímámo vstantě,
koledy nám dejte,
koledy nám dejte.

Panímáma vstala,
panímáma vstala,
koledy nám dala,
koledy nám dala.

Kapr 3x jinak

Přemýšlíte, jak co nejlépe připravit vánočního kapra, aby byl opravdovou specialitou? V sedmých třídách vykročili prakticky, a proto na hodině přírodopisu s panem učitelem Kříčenským začali pitvou, aby věděli, z čeho se vlastně takový kapr skládá.

Jak rozpitvat kapra poprvé ☺

Při hodině přírodopisu jsme pitvali kapra. Jmenoval se Bohoušek, měřil padesát centimetrů a byl pokrytý šupinami na celém těle. Do školy nám ho přinesl spolužák.

Nejprve jsme si připravili prkénko, paličku, nůž, utěrku a koš.

Pan učitel vzal kapra do utěrky a paličkou ho třikrát klepl do hlavy. Potom mu nožem propíchl žábry a tím ho zabil. Dále vzal nůž a rozřízl mu od prsní ploutve po řitní ploutev břicho. Rukou mu vytáhl všechny vnitřnosti, nožem odřízl hlavu, ze které vyřízl oči a vyndal žábry.

Rozebíral jeden orgán po druhém, což je plynový měchýř, srdce, mlíčí, játra a trávicí soustava. Pan učitel nám říkal o tom, že kapr má hmatové vousy, čichové jamky a postranní čáru. Jeho ploutve obsahují paprskovité chrupavky a srdce má jednu síň a jednu komoru.

Nakonec jsme si celou událost poznamenali do sešitu a vše uklidili.

Václav Kubášek, 7.A

Jak rozpitvat kapra podruhé ☺

Nejprve si pan učitel přichystal všechny pomůcky tak, aby je měl po ruce. Potom celá akce začala.

Nejdříve pan učitel vypreparoval oko a následně nám detailně ukázal jeho hlavní části, tedy sklivec, oční nerv a samotný fakt, že oko kaprovité ryby je utvořeno trubicovitě.

Následovalo odstranění hlavy a rozevření dutiny břišní podélně na dvě nedořízlé poloviny. Díky tomu jsme mohli pod vedením pana učitele právě onu dutinu břišní prozkoumat. Viděli jsme srdce, které je u ryb rozdělené na jednu síň a jednu komoru srdeční, také játra a podlouhlá a oproti člověku poměrně jednoduše stočená střeva. Rovněž jsme na vlastní oči viděli plicní vaky, které rybu ve vodním prostředí nadnášejí. Stejně tak jsme sledovali chrupavčité ploutve a uskupení šupin na hladké kůži klouzající se po stole v kuchyňce jako na ledě.

Nakonec jsme umyli vše, co se nám za uplynulý čas podařilo přítomností rybky poznamenat a udělali jsme si stručný zápis o tom, co všechno jsme nyní mohli vidět.

Myslím, že se nám hodina vydařila, ač byla na vkus některých mých spolužáků až příliš názorná. Mohli jsme se něco naučit trochu jiným způsobem a hlavně jsme

na vlastní oči viděli, že to, o čem neustále píšeme ty tak nesnášené zápisy, ve skutečnosti existuje a neděláme to tedy jen proto, abychom se něčím zaměstnali.

Ema Chvojková, 7.B

Jak rozpitvat kapra potřetí ☺

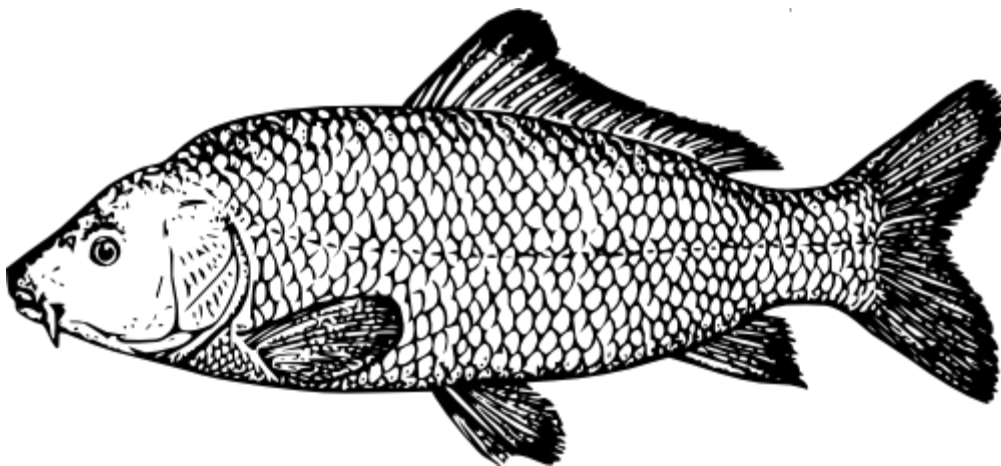
Blíží se vánoční svátky, noční můra každé ryby, natož pak kapra. Jak se připravit na tu správnou pitvu kapra? Co si připravit?

Na pitvu kapra potřebujeme kapra, svátečně prostřený stůl, čistý, velký mělký talíř, příbor, malý mělký talíř a především to nejdůležitější – jednu sestru.

Začneme tím, že na velký mělký talíř nandáme kus osmaženého kapra obaleného v klasickém trojobalu. Můžeme ho doplnit bramborovým salátem či kaší, dle libosti. Hned vedle připravíme pomocný malý mělký talíř pro odkládání nežádoucích zbytků kapra. Jakmile máme připravený i příbor, můžeme přivolat pitvala, v tomto případě sestru.

Ačkoliv ryba prošla při vstupní kuchařské kontrole zásadní pitvou, při níž byly odstraněny ploutvičky, šupiny, vnitřnosti a očička, pitval postupuje nanejvýš opatrně. Začne letmým štouchnutím nožem do kapra schovaného ve strouhance. Nůž je třeba držet v ruce pevně (co kdyby se náhodou kapr probral). Pitvu začíná sestra-pitval řezem po dlouhé straně rybího kousku. Poté dochází k odstranění velkých kostí, které komplikují podrobnější prozkoumání vzorku. Tímto způsobem odstraňuje pitval postupně stále menší kosti. Jakmile se dostane na úroveň atomů, pustí se, protože je to velký vědec, také do ochutnávky. Jelikož většinu kapra tvoří kosti, bývá tato ochutnávka dokončena v rekordním čase, případné zbytky se přesouvají na malý mělký talíř k ostatním odebraným částem kapra.

Na pitvu je třeba asi 30 minut. Preparace kostí a tukových tkání, které zabírají většinu předloženého vzorku, trvá cca 90% celkového času pitvy. Mučení kapra (i sestry-pitvala) je obvykle ukončeno zazvoněním zvonku. Sestra-pitval i všichni kapři světa doufají, že další pitva proběhne nejdříve za rok.

Jak se pečou Vánoce?

Ve čtvrtek ráno jsme se sešli před školní kuchyňkou. Domluvili jsme se totiž, že si společně připravíme vánoční pečení, abychom si v tom našem kroužku užili taky trochu legrace a ne jen samou práci. Paní učitelka přišla za pár minut a dali jsme se do práce.

Paní učitelka přinesla těsto na perníčky. Rozváleli jsme ho a dali rozehrát troubu. Každý z nás si mohl vybrat dva tvary, které jsme si pomocí formiček vykrojili z těsta a dali na plech. Aby nám nebylo smutno, pustili jsme si na počítači vánoční koledy. Zatímco se perníčky pekly v troubě, využili jsme volné chvílky a pročítali jsme si, co připravili do časopisu ostatní. Mezitím někteří hlídali, aby naše perníčky neprošly kremací, jiní potírali upečené perníčky rozšlehaným vajíčkem a jiní zase připravovali polevu. Práce nám šla hezky od ruky, a tak jsme brzy mohli začít malovat. Celé dopoledne jsme si tak ohromně užili, a proto bychom Vám chtěli poradit, jak si upéct hezké Vánoce.

Jak se tedy pečou skvělé Vánoce? Chce to dobrou náladu, lidi, které máme rádi a rozumíme si s nimi, zábavu, příjemné místo, kde můžeme Vánoce strávit, a zdraví, abychom si je mohli pořádně užít. Neuškodí dárky, koledy a cukroví, které navodí vánoční atmosféru.

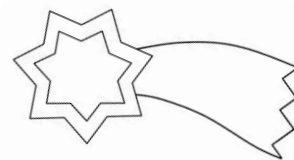
Přejeme Vám, abyste si Vánoce užili podle svých představ, alespoň jako my to naše vánoční pečení.

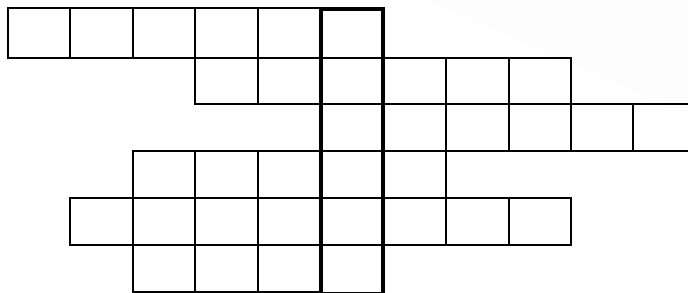
Redakční rada CHrAsT

Vánoční luštěníčko

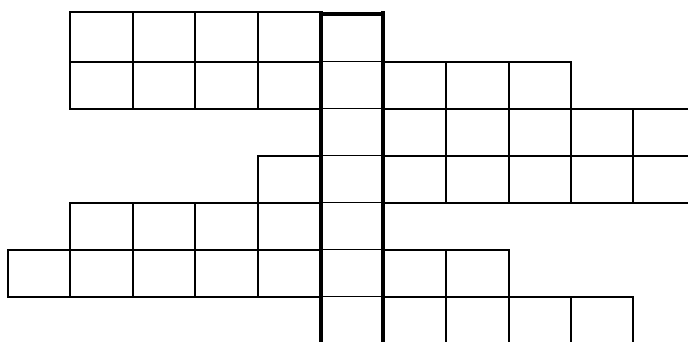

1. vesmírné těleso (Halleyova...)
2. na stromek věšíme ...
3. období narození Ježíška
4. přelož z AJ – *gift, present*
5. řazení dnů na papíře
6. chodí 5. prosince na Mikuláše

Nastává

1. listnatý /jehličnatý
2. poslední měsíc v roce
3. čteme ji
4. o Vánocích pečeme
5. antonymum ke slovu čert
6. mls z kakaových bobů
7. souplodí jehličnanu

Dne 6. prosince slaví svátek

Svatý Mikuláš

Za pár dní zase začne probíhat každoroční kontrola dětí svatým Mikulášem. Ale co o něm vlastně víme?

Svatý Mikuláš se narodil roku 280 v Pataře, v Lýkii. Zemřel 6. prosince roku 345 nebo 352 v Turecku.

Mikuláš je hrdina dětí,
anděl také, ale čert moc oblíbený není,
spíše se ho děti bojí.
Mnoho básní o něm je,
teď si to přečti pozorně:

*Mikuláši, Mikuláši,
neber s sebou čerty radši,
vezmi s sebou anděly,
ti nám něco nadělí.
Čert nosí pytel, metlu,
myslí, že se asi leknu.*

Ne každý má rád čerty, ale Mikuláše a anděly si zamiluješ hned.

Významné dny, mezinárodní dny, státní svátky

Jaký je mezi tím rozdíl? Významný den je obvykle připomínkou něčeho důležitého, ať už je to událost nebo třeba nějaká osoba, oblasti lidské tvorby apod. Kromě toho máme ještě mezinárodní dny, které jsou obdobou těch významných, jenom jsou v mezinárodním měřítku. Státní svátek je takový den, který je podstatný pro naši českou historii a nějakým způsobem podporuje, upevňuje a připomíná státnost České republiky. Říkáte si, co z toho? No, pro žáky (i učitele) má státní svátek přidanou hodnotu. Je to totiž den volna. A jaké významné dny, mezinárodní dny a státní svátky máme v období od září do ledna? Podívejte se na výběr toho nejzajímavějšího.

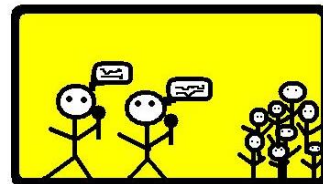
- 8. září – Mezinárodní den gramotnosti
- 26. září – Mezinárodní den kulturního dialogu
- **28. září – Den české státnosti**
- 1. října – Mezinárodní den seniorů; Mezinárodní den hudby
- 5. října – Mezinárodní den úsměvu
- 10. října – Světový den duševního zdraví; Světový den proti trestu smrti
- 17. října – Mezinárodní den proti chudobě
- 24. října – Světový den Organizace spojených národů (OSN)
- **28. října – Den vzniku samostatného československého státu**
- 31. října – Den UNICEF
- 1. listopadu – Svátek všech svatých
- 2. listopadu – Památka zesnulých
- 9. listopadu – Mezinárodní den boje proti fašismu a antisemitismu
- 11. listopadu – Den válečných veteránů
- 16. listopadu – Mezinárodní den tolerance
- **17. listopadu – Den boje za svobodu a demokracii**
- 21. listopadu – Světový den pozdravů
- 2. prosince – Mezinárodní den boje za vymýcení otroctví
- 3. prosince – Mezinárodní den zdravotně postižených
- 10. prosince – Mezinárodní den lidských práv
- 24. prosince – Štědrý den
- 25. prosince – 1. svátek vánoční
- 26. prosince – 2. svátek vánoční
- **1. ledna – Den obnovy samostatného českého státu**
- 6. ledna – Tři Králové
- 12. ledna – Světový den manželství
- 16. ledna – Den památky Jana Palacha
- 27. ledna – Den památky obětí holocaustu a předcházení zločinům proti lidskosti

Nejčastěji skloňované slovo ve školství v roce 2016? INKLUZE!

Vážení čtenáři,

dostala jsem od redakční rady našeho staronového časopisu zdánlivě lehký úkol, napsat „pár vět“ o tématu, který od září hýbe (nejen) pedagogickým světem. Oním hybatelem je neustále zmiňovaná a skloňovaná inkluze.

Když jsem usedla ke klávesnici svého notebooku, který se právě díky inkluzi stal mým dobrým, někdy možná nejlepším kamarádem na „volné“ večery, zjistila jsem, že to bude úkol nelehký. Kde začít? Použít všechnu odbornou terminologii, aby veřejnost věděla, co pojmy znamenají a orientovala se? Psát svými slovy, nebo používat odkazy na nepovolanější osoby? Prostě nevím, a tak to vezmu, jak se říká od Adama.

Jaký je význam slova inkluze? V současné chvíli pedagogičtí odborníci začínají slovo integrace nahrazovat slovem inkluze (resp. společné vzdělávání).

Co nastává a mění se v praxi pro nás, „obyvatele“ základních škol? Od 1. 9. 2016 se budeme moci na základní škole setkat prakticky s obrovským spektrem žáků, kteří budou mít speciální vzdělávací potřeby. Jejich podpůrná opatření jsou rozdělena do 5 stupňů a jsou realizována k největšímu prospěchu žáků. Od 2. stupně je již nutné přesné doporučení školského poradenského zařízení, což je PPP a SPC. (Poznámka pod čarou – pedagogicko-psychologická poradna a speciálně pedagogické centrum). Opatření 1. stupně plně realizuje škola sama. Jedním z podpůrných opatření je přítomnost asistenta pedagoga při výuce. Myslím, že toto smysluplné opatření v naší škole již nikoho nepřekvapí, protože v současné době jich v naší škole pracuje již osm.

Nejen pedagogové, ale i rodičovská veřejnost si pomalu začíná zvykat na plán pedagogické podpory, který realizuje škola ještě před návštěvou žáka v PPP. Vyhláška číslo 27/2016 Sb. se však nevěnuje pouze žákům s jistým oslabením, ale věnuje se daleko více než dříve žákům nadaným a mimořádně nadaným, kde péče o tyto budoucí elity našeho národa je v současné chvíli intenzivnější a širší než doposud. Na tomto místě bych chtěla s hrdostí všechny informovat, že se naše škola dostala do pilotního projektu právě v oblasti péče o nadané od společnosti Qiido.

Tím bych chtěla svůj „krátký“ příspěvek na téma inkluze zakončit. V době adventní se zdá zcela symbolické hovořit o příchodu změny. Ať je pro nás všechny změnou k lepšímu, pokusme se z ní vytěžit to nejlepší pro sebe a naše žáky a naplnit vzájemné obohacování.

S přáním pohody Mgr. Eva Kloudová, výchovná poradkyně

EKO hlásí...

Program Ekoškola je mezinárodní vzdělávací program, jehož hlavním cílem je, aby žáci snižovali ekologický dopad školy a svého jednání na životní prostředí a zlepšili prostředí ve škole a jejím okolí. Vzdělávací program je určen pro základní a střední školy. Žáci a učitelé aktivně spolupracují a velká část zodpovědnosti je ponechána žákům. Žáci jsou povzbuzováni ve své aktivní roli a jsou vedeni k odpovědnosti za svoje jednání.

Program Ekoškola neprobíhá pouze v České Republice, ale také v dalších 55 zemích světa a celosvětově se ho účastní přes 44.500 škol. Jeho mezinárodním koordinátorem je nezisková organizace FEE (Foundation for Environmental Education).

EKOrada naší školy je tvořena žáky 3. až 9. ročníku. Svou činností se snažíme našim spolužákům i ostatním lidem ukázat, jak se lépe chovat k naší Zemi.

Třeba v tomto pololetí jsme se zapojili (již popáté) do projektu 72 hodin, který probíhá a má za úkol pomáhat druhým, přírodě, nebo našemu okolí. Zvolili jsme si projekt „JABLONĚ PRO ŠKOLU“ a na pozemek školy jsme vysázeli pět nových jabloní.

Na to, co nás ještě čeká, se můžete podívat na stránkách školy.

EKOrada ZŠ Chrast

Rádi fotografujete? Pak je tahle soutěž pro Vás!

Soutěž pod záštitou Sdružení historických sídel je určená pro žáky a studenty základních a středních škol.

Akce má podpořit zájem a znalosti našeho kulturního dědictví, znalosti historických budov a zahrad, venkovských a městských krajín uznávané památkové hodnoty či neobvyklé krásy.

Fotografie na téma **ARCHITEKTONICKÉ DĚDICTVÍ**, jež budou vyjadřovat myšlenky Dnů evropského dědictví, lze zasílat do 19. března 2017.

Více informací na:

<http://www.historickasidla.cz/cs/soutez-mladi-fotografuji-pamatky/>

Akce školy 2016/2017

Alespoň námtkou vybíráme akce školy, které se do vydání časopisu již odehrály:

- 19.09. přednáška Dental Prevention (prevence zubní hygieny)
- 23.09. autorské čtení (spisovatel Jan Opatřil)
- 27.09. Hrošiáda (atletický závod)
- 03.10. přednáška O rizicích výživy (ŠIK s.r.o.)
- 05.10. schůzka pro žáky 9. ročníku se zástupci středních škol
- 10.10. Soutěž ve zručnosti SPŠ Chrudim (žáci 9. ročníku)
- 12.10. Konference žákovských parlamentů v Pardubicích
- 16.10. Projekt „72 hodin“
- 18.10. přednáška Skrytá nebezpečí internetu (Acet)
- 21.10. Memoriál Tomáše Šedého (fotbalový turnaj)
- 21.10. Staň se diplomatem (simulace Rady OSN, členky parlamentu 8. a 9. ročníku)
- 25.10. projektový den Jak žijí děti ve světě
- 02.11. Urban Sense (sportovní show, prevence rizikových sportů)
- 03.11. Cesta za pokladem Obchodní akademie Chrudim (soutěž OA Chrudim)
- 08.11. Coca-Cola Cup (fotbalové utkání)
- 16.11. Cesta za přírodou (akce EKOrady pro žáky 1. stupně)

Naše škola se skutečně nenudí, žáci a žákyně se pustili do sběru papíru, ale třeba i kaštanů. Děkujeme nejen spolužákům, ale také jejich rodičům, kteří tak podporují naši školu.

Závěrem

Budeme velice rádi, pokud se třeba podíváte na naše stránky casopis-chrast.webnode.cz, kam budeme přidávat nejen fotky, ale třeba i nápady, které plánujeme do našeho časopisu. Náš časopis začíná a my bychom rádi dali prostor Vaším nápadům a příspěvkům. Proto prosíme... pište nám je na e-mail: casopischrast@seznam.cz, nebo je noste na papíře Mgr. Anně Malinské. Nebráníme se ani příspěvkům a námětům od Vašich rodičů.

Prozatím netušíme, kdy se nám podaří nahromadit dostatek materiálů pro další číslo, ale rozhodně nekončíme tímto prvním číslem. Takže zase příště...

NAČASOPISOVANOU

Za korektury děkujeme paní ředitelce Mgr. Lence Budínské
a paní učitelce Mgr. Zdeně Modráčkové a všem ostatním,
kteří se na tvorbě časopisu podíleli.